

Endelig kunne man sige, at de ting ville kunne sættes helt ud af kraft, hvis det var sådan, at der kunne opnås et flertal for og en garanti for, at alle fremtidige koncessionsaftaler blev indgået således, at staten havde en obligatorisk veto-ret.

Det er klart, at hvis der kan opnås en tilslutning til det i udvalgsarbejdet, falder kritikken af de punkter væk. Men det stiller vi os tvivlende over for.

Vedrørende § 19 vil jeg spørge ministeren: Er det ikke rigtigt, at indførelsen af stk. 2 betyder, at forkøbsretten til at gå ind og overtage 50 pct. af produktionen falder bort? Hvad vil der ske, hvis der opstår en kritisk situation af en eller anden art og staten, som efter vores opfattelse vil være den bedste garant for en forsyningssikkerhed, har afstået fra forkøbsretten? Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er forkert opfattet.

Jeg vil også gerne spørge, om det ikke er rigtigt, at § 26, stk. 2, vil indebære mindre kontrol fra det offentliges side.

Endelig vil jeg gerne spørge: Hvad betyder det, at man i § 9 ændrer afgift til vederlag? Betyder det, at alle eksisterende love for rørledningsafgifter, kulbrinteafgifter osv. skal genforhandles eller ændres? Eller hvad betyder den ændring?

Men som sagt er det afgørende for, at vi ikke kan støtte det, at det indskrænker statens muligheder for at være medbestemmende over vores energiressourcer i havet.

Peter Duetoft (CD):

Jeg er da ked af at være så forudsigelig, at hr. Bent Hindrup Andersen, allerede før vi faktisk har holdt vores ordførertale, ved, hvad det er, vi vil sige. Men det er der ikke rigtig noget at gøre ved.

Jeg kunne forstå, at Enhedslisten deler Folketinget op i to halvdele: den ene halvdel, der er bundet af regeringen, og den anden halvdel, der er bundet til EU. Jeg vil da godt gå en tredje vej og sige, at jeg føler mig faktisk bundet begge steder, for vi har naturligvis en aftale i regeringen, men CD har altså også den opfattelse, at når man i EU har vedtaget et direktiv, skal Danmark også følge det og dermed implementere det. Det er altså ikke *kun* regeringssamarbejdet, der gør, at vi kan støtte dette lovforslag; det er også vores forhold til EU, hvor jeg heldigvis er meget uenig med Enhedslisten.

Men jeg vil godt sige om forslaget, at vi kan støtte hovedlinjerne i det. Det, det drejer sig om,

er selvfølgelig at få gennemført og implementeret direktivet på en hensigtsmæssig måde.

Jeg er nødt til for god ordens skyld at starte med at sige til miljø- og energiministeren, at det jo ingen hemmelighed er hverken i offentligheden eller herinde i huset, at CD i mange år har haft den opfattelse, at A.P. Møller skal behandles ordentligt og fair i forhold til den aftale, der ligger med hensyn til år 2012. Det var noget, CD sagde i forbindelse med den tidligere regeringsdannelse, og det er noget, vi har gentaget i forbindelse med den nuværende regeringsdannelse.

Derfor er det altafgørende for os, at den aftale for 2012 bliver ført ud i livet, og at den bliver ført ud i livet på den måde, at man i tide starter forhandlinger med A.P. Møller om en reel løsning på problemet, så man ikke kommer i en situation, hvor der bliver tale om skinforhandlinger eller forhandlinger, der ikke tidsmæssigt kan lade sig gøre. Jeg er overbevist om, at ministeren godt ved, at det er CD's opfattelse.

Derfor hilser jeg det selvfølgelig med glæde, at denne aftale er nævnt, og at man i forbindelse med forhandlingerne i EU fik et specielt arrangement ind.

Jeg er nødt til at spørge ministeren, om ministeren tror, at det er nok. Jeg vil gerne herfra spørge ministeren – og jeg har ikke meget lyst til at vente til udvalgsarbejdet, for jeg synes egentlig, at det er en vigtig melding at få – om ministeren nu er sikker på, at det er nok at nævne aftalen i bemærkningerne, om det ikke er nødvendigt, for at det kan være en reel implementering af aftalen, at det skal ind i selve lovteksten.

Når jeg spørger, er det, fordi kloge mennesker, der er jurister, har henledt min opmærksomhed på, at der i 1983 er faldet en dom på et andet område, nemlig på arbejdsmarkedsområdet, hvor Danmark rent faktisk ikke havde implementeret en aftale, fordi vi ikke havde gjort det via lovgivningen.

Jeg vil bare spørge ministeren, om det er helt sikkert, at vi ikke igen kommer i den situation, at den gamle dom kan hives frem, sådan at man, når vi når frem til år 2012, siger: Det er da meget godt, I fik jeres aftale, I kunne godt have implementeret det, men I gjorde det jo ikke, for det står ikke i lovteksten, det står kun i bemærkningerne.

Jeg vil gerne være sikker på, at dette er lige så kraftigt, som hvis det stod i loven. Og er der den mindste tvivl, så ønsker vi, at det kommer ind, så vi ikke bliver mødt med det argument. Det